

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 113

гр. София, 07.01.2020 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 59 състав,
в закрито заседание на 07.01.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Зорница Дойчинова

като разгледа дело номер **11208** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството по делото е образувано по подадена от С. П. Х., с ЕГН [ЕГН] от [населено място], чрез адв. Ю. искова молба срещу Национална агенция по приходите, с която се моли за осъждане на ответника да заплати на ищеца сумата от 1 000 лв., представляваща обезщетение за претърпени неимуществени вреди, вследствие на незаконосъобразно бездействие от страна на ответника, за периода от 15.07.2019 г. до настоящия момент, изразяващо се в неизпълнение в достатъчна степен на задължение по чл. 59, ал.1 ЗЗЛД и по чл. 24 и чл. 32 от Общия регламент относно защитата на лични данни ЕС 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27.04.2016 г. /GDPR/а именно да гарантира достатъчно ниво на сигурност на обработваните от него лични данни на ищеца, довело до неразрешено разкриване или достъп до личните данни на ищеца, ведно със законната лихва върху тази сума, считано от 15.07.2019 г., алтернативно от датата на подаване на исковата молба, до окончателното изплащане на сумата. Претендира разноси.

В исковата молба са изложени съображения за това, че в следствие на неправомерно изтичане на лични данни от базата данни на НАП, сред които и такива на ищеца, за него възникнали и той претърпял неимуществени вреди, изразяващи се в притеснения, страх и опасения за възможна злоупотреба с личните му данни, станали достъпни вследствие т.нар. „хакерска атака“, при която от електронните масиви на НАП неправомерно е била изтеглена информация в голям обем, съдържаща множество лични данни на български граждани, съобщение, за която е било публикувано от медиите на 15.07.2019 г. Отговорността на ответника НАП е ангажирана в качеството ѝ на администратор на лични данни, с твърдение, че чрез бездействието си, е допуснала нарушения на чл.24 и чл.32 GDPR и чл.59, ал.1 ЗЗЛД, нарушила е и разпоредбите на чл.45, ал.1, т.6 ЗЗЛД, като не е обработила личните данни по начин, който да гарантира подходящо ниво на сигурност, като се приложат подходящи

технологии и организационни мерки; чл.64 ЗЗЛД, като намира, че не е изпълнено задължението за извършване на оценка на въздействието на предвидените операции по обработване на личните данни върху тяхната защита; чл.66, ал.1 и ал.2 ЗЗЛД; чл.67 и чл.68 ЗЗЛД.

Ответният орган, след предоставена му възможност е взел становище по исковата молба, като е оспорил същата като недопустима, а евентуално неоснователен. За недопустимост на иска сочи, че ЗОДОВ е приложим само за имуществени вреди, а с исковата молба се претендират неимуществени. Също така, счита, че докато не се разреши въпроса относно издаденото срещу НАП НП № 004/28.08.2019 г., искът не може да се разглежда. Излага съображения за неоснователност на предявения иск, тъй като не е ясно от кой конкретно акт на НАП или на нейни органи са настъпили вредите. Счита за неоснователното възражение за неполагане на достатъчна грижа от страна на НАП за защита сигурността на данните. Моли за отхвърляне на иска.

След преценка на доказателствата по делото от фактическа страна, съдът намира следното:

С оглед изискана информация от КЗЛД, е представено писмо, с изх. № ППН-01-1686#1/20.12.2019 г., от което е видно, че при направена на 18.12.2019 г. служебна справка, не е установено наличието на висящо или приключило производство пред КЗЛД инициирано от ищеца с предмет и страни, конкретизирани в исковата молба.

Също така, в изпълнение на дадени от съда разпореждания от 10.12.2019 г., КЗЛД уведомява, че в хода на извършена проверка на НАП е установено, че при осъществяване на дейността си, агенцията в качеството ѝ на администратор на лични данни, не е приложила подходящи технически и организационни мерки, в резултат на което е осъществен неоторизиран достъп, неразрешено разкриване и разпространение на следните категории лични данни на физически лица: имена, ЕГН и адреси на български граждани, телефони, електронни адреси и друга информация за контакт, данни от годишни данъчни декларации на физически лица, данни от справките за изплатени доходи на физически лица, данни от осигурителни декларации, данни за здравноосигурителни вноски /не и за медицински статус или информация за лечение на гражданите/, данни за издадени актове за административни нарушения, данни за извършени плащания на данъци и осигурителни задължения през [фирма], както и данни за поискан и възстановен ДДС, платен в чужбина. Установено е, че в неправомерно достъпената и разпространена в интернет пространството информация се съдържат лични данни на общо 6 074 140 физически лица, което включва 4 104 786 живи физически лица, български и чужди граждани и 1 959 598 починали физически лица.

С оглед резултатите от извършената проверка, председателят на КЗЛД издал срещу НАП наказателно постановление № 004/28.08.2019 г. за извършено нарушение на чл.32, § 1, б.„б“ от Регламент (ЕС) 2016/679, което не е влязло в сила, тъй като е било обжалвано и преписката е изпратена на Софийски районен съд.

Отделно от това и предвид констатираните нарушения с Решение № ППН-02-399/22.08.2019 г. на КЗЛД, на НАП било издадено разпореждане на основание чл.58, § 2, б.„г“ във вр. с чл.57, § 1, б.„а“ и чл.83, § 2, б.„а“, „в“, „г“, „е“ и „ж“ от Регламент (ЕС) 2016/679 за предприемане на подходящи технически и организационни мерки в контекста на действащото законодателство за защита на

личните данни. Решението е предмет на оспорване по адм.д. № 10477/2019 г. по описа на Административен съд София-град. При извършена служебно проверка се установи, че делото е разгледано в открито съдебно заседание на 10.12.2019 г., когато е обявено за решаване.

От правна страна, съдът намира следното:

Настоящият съдебен състав приема подадената искова молба за недопустима, поради което следва да се остави без разглеждане.

Предмет на разглеждане е искова молба, в която се твърди причиняване на неимуществени вреди от незаконосъобразни действия на НАП при неправилно съхранение и обработване на личните данни на ищеца. В случая действията на НАП спрямо ищеца не са по конкретно административно правоотношение – съответно не са при или по повод на изпълнителна дейност на агенцията спрямо ищеца, а са в рамките на общото задължение на НАП като администратор на лични данни да обработва всички лични данни, които съхранява, в съответствие с нормативните изисквания за защитата им.

От една страна, съдът намира, че искът не може да бъде квалифициран като такъв с правно основание чл.1, ал.1 ЗОДОВ. Посочената разпоредба предвижда, че държавата и общините отговарят за вредите, причинени на граждани и юридически лица от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на техни органи и длъжностни лица при или по повод изпълнение на административна дейност. В настоящия случай отговорността на НАП е ангажирана не в качеството ѝ на публичноправен субект, орган на изпълнителната власт, а като администратор на лични данни, т.е. не е налице административен орган, който да отговаря по реда на ЗОДОВ. Дори да се приеме, че осъществяваната от администратора на лични данни дейност по обработване на лични данни представлява по съществото си административна дейност /арг. от разпоредбата на чл. 39, ал.1 ЗЗЛД/, то отговорността на ответника не може да бъде реализирана по този ред предвид разпоредбата на чл.8, ал.3 ЗОДОВ, предвиждаща, че когато закон или указ е предвидил специален начин на обезщетение, този закон не се прилага. В настоящия случай специалният приложим закон ЗЗЛД, в чл.39, ал.2 е предвидил именно такъв ред за обезщетяване, който предвид посоченото правило на чл.8, ал.3 ЗОДОВ изключва възможността за разглеждане на предявения иск по реда на ЗОДОВ. От друга страна и квалифициран като иск по чл. 39 ЗЗЛД, искът отново е недопустим. Съгласно разпоредбата на чл. 39, ал.2 ЗЗЛД в производството по ал.1 субектът на данни може да иска обезщетение за претърпените от него вреди вследствие на неправомерно обработване на лични данни от страна на администратора или на обработващия лични данни. В случая, видно от обстоятелствената част и петитума на исковата молба, се претендира единствено обезщетение за причинени неимуществени вреди, а не се обжалва като незаконосъобразно действието на ответника, изразяващо се в предоставяне на неправомерен достъп и разпространение на личните данни. Навсякъде в исковата молба се цитират медийни публикации, но не се иска установяване на релевантните факти от значение за преценката на съда налице ли е нарушаване на индивидуалните права на ищеца. Не се иска изрично отмяна на действието или бездействието на администратора по предоставяне на личните данни на ищеца. Производството по чл. 39, ал. 2 от ЗЗЛД е специално, като искането за обезщетение е допустимо само ако е предявено с жалба срещу действия или актове на администратора на лични данни. Абсолютна процесуална предпоставка за

допустимост на иска, обаче, е наличието на обжалване на административен акт или действия на администратора по чл.39, ал.1 ЗЗЛД, с каквато жалба обаче, съдът не е сезиран – в този см. Определение № 16266 от 27.12.2018 г. по адм. д. № 14933/2018 г., V отд. на ВАС, Определение № 1581 от 02.02.2011 г. по адм. д. № 1000/2011 г., II отд. на ВАС.

На следващо място, дори да се приеме, че съдът, сезиран с настоящия иск, е сезиран и с искане за установяване на незаконосъобразно действие/бездействие на администратора на лични данни, то този иск също би бил недопустим. За допустимостта на сезирането на съда по чл.39, ал.1 ЗЗЛД законодателят е поставил като условие да не е налице висящо производство пред Комисията за защита на личните данни за същото нарушение или нейно решение относно същото нарушение и обжалвано и няма влязло в сила решение на съда – чл.39, ал.4 ЗЗЛД.

От представената от КЗЛД информация се установи, че за процесното нарушение – основание за търсената от ответника отговорност, пред нея е образувано производство, по което са издадени наказателно постановление и решение, с което е дадено разпореждане на основание чл.58, § 2, б.“г“ във вр. с чл.57, § 1, б.“а“ и чл.83, § 2, б.“а“, „в“, „г“, „е“ и „ж“ от Регламент (ЕС) 2016/679 за предприемане на подходящи технически и организационни мерки, като и двата акта са обжалвани, съответно не са влезли в сила. Посоченото е пречка за сезиране на съда по чл.39, ал.1 ЗЗЛД, а оттам обуславя и недопустимост на иска по ал.2 на чл.39 ЗЗЛД.

Обстоятелството, че производството е било насрочено за разглеждане в открито съдебно заседание, на което не е даден ход, не може да мотивира настоящия състав да разгледа исковата молба. Това е така, тъй като за допустимостта и редовността на исковата молба, съдът следи служебно и във всеки един момент от производството.

Предвид изложеното, а именно неприложимост на ЗОДОВ, липсата на сезиране на съда по реда на чл. 39, ал. 1 от ЗЗЛД, както и предвид забраната по чл.39, ал.4, предл. първо от ЗЗЛД, предявеният иск е недопустим, подадената искова молба следва да се остави без разглеждане, а производството по делото прекратено.

Воден от горното и на основание чл.159, ал.1, т.1 от АПК, съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ исковата молба от С. П. Х., с ЕГН [ЕГН] от [населено място], чрез адв. Ю. срещу Национална агенция по приходите, с която се моли за осъждане на ответника да заплати на ищеца сумата от 1 000 лв., представляваща обезщетение за претърпени неимуществени вреди, вследствие на незаконосъобразно бездействие от страна на ответника, за периода от 15.07.2019 г. до настоящия момент, изразяващо се в неизпълнение в достатъчна степен на задължение по чл. 59, ал.1 ЗЗЛД и по чл. 24 и чл. 32 от Общия регламент относно защитата на лични данни ЕС 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27.04.2016 г. /GDPR/а именно да гарантира достатъчно ниво на сигурност на обработваните от него лични данни на ищеца, довело до неразрешено разкриване или достъп до личните данни на ищеца, ведно със законната лихва върху тази сума, считано от 15.07.2019 г., алтернативно от датата на подаване на исковата молба, до окончателното изплащане на сумата.

ПРЕКРАТЯВА производството по адм. д.№ 11208/2019 г. по описа на АССГ.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване, с частна жалба пред Върховния административен съд, в 7-дневен срок от съобщаването.

СЪДИЯ: